

Albina

Grigore Vieru

Fericiti cei care pot zbura,
Pe care aerul ii iubeste si-i tine.
Marin Soresc
Lui lurie Sadovnic
Mă-ntorc, o, soro, iar la tine
Cu vorbe cât mai pământești,
Căci unde nu ești tu nu-i bine,
Nici unde necântată ești.
Cuvine-se-n cuvânt de aur
Să te îmbrac și nu-1 găsesc.
Nici nu știu cum săncep mai bine
Pe nimeni eu să nu jignesc.
Un bob de sare argintie
Ești poate pentru necuprins.
Ci pentru noi, pe-a zilei pâine,
Ești mierea fără preț, ești vis.
Mai trudnic steag și mai cu pace
Nu am văzut și nici mai sfânt
Ca steagul roialui tău mare
În pomul țării fluturând.
Nu lași lumina dimineții
Să lucreze singură în tei.
Dar nici cutez începe cântul
Înaintea cântecului ei.
Trudești cât șapte bucuroasă
Și-ți place zborul fără sha
Și nimeni, nimeni nu-i în stare
Aripa-ți a o-ncătușa.
De tine-n suflet și în cuget
Legat la bine și la rău,
Aș vrea pe drumul cel din urmă
Să mă petreacă roiul tău.